

Kevät-kesä 2018



Lextorpin seurakunnan

Svenska kyrkan 
TROLLHÄTTAN

VIKKOTOIMINTA

Su 12.15 Kuoroharjoitukset (muutokset mahdollisia)

Su 14.00 Jumalanpalvelus

Ma 10.00 Neulonta (19/3, 30/4, 14/5, 4/6) /

Kotikäyntiryhmä kuukauden viimeinen ma

Ke 14.00 Rukouspiiri (pariton vko)

Ke 15 Raamattupiiri (pariton vko)

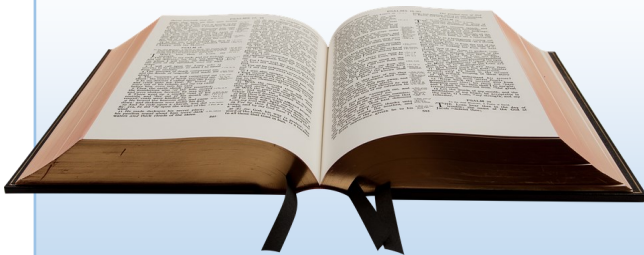
To 13.00 Lähetyskahvila (parill.vko) ja Torstaikahvila (pariton. vko)

17.00 Lähiradio Majakka 90.6MHz



To

SEURAT



To 12/4 klo 13 mukana Heikki Junttila

ja Alpo Pennanen

sekä to 3/5 klo 13 mukana Sakari Kallioma ja Kari Teikari

Kuuntele MAJAKKAA!

90,6 Mhz, torstai klo 17-17-45

(kesätauko kesä-
elokuu)

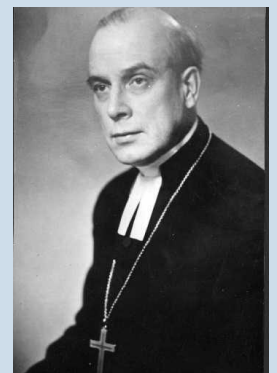


Lextorpin kirkolla
on myytävänä
suruadresseja,
kirjoja ja kortteja



"Herran pelko pysyttää ihmisen kiinni Jumalan sanassa. Ihminen mielellään uskoo omia luulojaan ja muitten ihmisten luuloja, mutta Herran pelossa elävä ihminen pitää pyhänä Jumalan sanan. Herran pelko suostuttaa ihmisen siihen, mitä Jumala antaa. Monen ihmisen elämä kuluu alituisessa riitelyssä Jumalaa vastaan, mutta Herran pelon henki on nöyrytymistä ja suostumista Jumalan tiehen. Se on sittenkin paras tie"

Martti Simojoki





Uusi kasvo Trollhättaniin

Riki Kuivalainen (26)

Riki on teologian maisteri ja Vantaalta. Riki palkataan papin apulaiseksi ja tähtäimessä pappisvihkimys ensi vuoden alussa. Esitämme hänelle muutamia kysymyksiä.

Kerrotko jotain kotitaustastasi - Olen syntynyt Tampereella, mutta asunut sitten Vantaalla ja Helsingissä. Vanhempani ovat insinöörejä, pikkusiskoni opiskelee aikuiskasvatustiedettä. **Mitä odotuksia sinulla on?** - Odotan innolla töiden alkamista, olen tavannut seurakuntalaisia ja kirkon työntekijöitä, jotka ovat toivottaneet minut lämpimästi tervetulleeksi. Ruotsin puhuminen jännittää vähän, mutta eiköhän sekin ala harjoiteltuani sujua. **Millainen on hengellinen taustasi?** - Olen perustilainen, Tärkeitä asioita uskossa ovat minulle armo, se että jokainen on Jumalalle kelpollinen sellaisena kuin on ja se, että Jumalan puoleen voi kääntyä kaikissa elämäntilanteissa, iloissa ja suruissa. **Onko sinulla joku ”rakas” raamatunpaikka?** - Tärkeä lause on Mt. 6:33 : ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa, niin teille annetaan kaikki muutkin.” Muuttojen yhteydessä olen miettinyt, mitkä tavarat ovat sellaisia, jotka haluan säilyttää ja ottaa mukaan. Silloin olen ajatellut, että tärkeimmät asiat eivät oikeastaan ole tavaroita. Luottamus Jumalaan ja hänen rakkautensa varassa eläminen, Jumalan valtakunnan etsiminen on asia, jonka voin ottaa mukaani kaikkialle ja sen saavuttamiseksi hankittavat tavarat ovat sellaisia jotka haluan säilyttää. **Onko sinulla lempivirttä?** - Oma suosikkivirtteni on ”Käyn kohti sinua”. Sen sanoma on lohduttava ja se liikuttaa melkein aina mieltä.

"Suuremmassa kädessä"

Kevätseurat

7-8/4 Lextorpin kirkko



La 7/4

9.30 Kahvit Lähetyskahviosta

10.00 Aloitus, "Isien jalanjäljet" Saara Kinnunen

12.00 Lounas 60,-

13.00 Musiikkituokio

14.00 "Jumala on erilainen isä" Saara Kinnunen

15.00 Kahvit Lähetyskahviosta

16.00 Messu Mikko Ollilainen

Su 8/4

10.00 "Merkityksellinen elämä" Saara Kinnunen

11.30 Voileipäkahvit 30,-

13.00 Jumalanpalvelus "Pääsiäisen todistajat"

Kevätseurojen vieraana on Saara Kinnunen, sosiaalipsykologi, perheterapeutti, isoäiti jne

Ilm. 28/3mennessä:

Minna 0520-472943

minna.hellstrom@svenskakyrkan.se

Tervetuloa!

Lextorpin seurakunta/
Suomenkielinen työ

Svenska kyrkan 
TROLLHÄTTAN

Onko evankeliumi tärkeä?

Sana evankeliumi merkitsee ilosanomaa, VT:ssa se oli yhtäkuin riemuviesti, viesti voitosta. Meille Uuden Testamentin ihmisille se on tuttu Raamatun evankelistoista, joita on neljä. ”Evankeliumi Matteuksen mukaan..”

Evankeliumi kertoo meille, mitä Jumala on tehnyt puolestamme. Se on luovuttamatonta eikä sitä voi vaihtaa mihinkään muuhun. Kuitenkin me yritämme aika ajoin vaihtaa sitä toiseen, mukamas ”parempaan” elikkä laitamme omia mausteita mukaan siihen, mikä on jo valmista.

Mitä tästä seuraa? Siitä seuraa hengellisiä vatsanpuruja, pahoinvointia ja heikkoutta. Jotkut kokevat aivan päinvastoin olevansa vihdoin jyvällä siitä, miten homma sujuu. Minä saan olla mukana päättämässä, mikä on hyvää ja oikeaa minulle. Eikö juuri tästä ollut kyse paratiisissa? He saivat itse päättää, mikä on ”evankeliumia”, mikä on Jumalan viestiä heille. Lopputulos on meille tuttu, mutta unohdamme sen helposti.

Jotta ymmärtäisit, mistä nyt puhun niin sanon: evankeliumi menee helposti ”pilalle”, siihen ei saa sekoittaa mitään omaa, ihmisen yrityksiä, paranteluja tai vaatimuksia. Evankeliumi on lupausta siitä, että Jumala Kristuksen tähden—ja vain siksi—on meille armollinen. Vain Kristuksen tähden Hän antaa syntimme anteeksi. Vain Kristuksen tähden Hän katsoo meidät vanhurskaiksi, kelpaaviksi Hänelle.

Jos ja kun me sekoitamme evankeliumiin

yhtään omaa osaamistamme, antautumistamme, hengellisiä harjoituksiamme, se ei enää ole puhdasta evankeliumia.

Evankeliumi on lääke syntiselle, omalletunnonle, joka kokee olevansa mahdoton Jumalan totuuden ja lain edessä.

Miksi sitten meille pitäisi julistaa myös lakia? Sehän ei anna voimaa parannukseen ja uuteen elämään? Siksi, että laki kertoo meille meidän mahdottomuutemme ja näyttää syyllisyytemme Jumalan pyhyiden edessä.

Jos me nyt uskomme, että pystyisimme miellyttämään Jumalaa 1-3%:n verran ja Jumala antaa loput anteeksi, olemme tekemässä evankeliumia turhaksi.

Älkäämme siis lisätkö Kristuksen työhön mitään, älkäämme myöskään ottako siitä mitään pois. Sama koskee Raamattua. Siihen ei ole lupa lisätä mitään omia ajatuksia. Ihmisen on ojennettava elämänsä Raamatun mukaan, eikä päinvastoin.

Valitettavasti juuri tänä aikana Raamattua väännetään omaan elämään sopivaksi. Me emme alistu Sanan alle, vaan alistamme Sanan allemme sanomalla, että me voimme rikkoa Jumalan selvää sanaa vastaan ja silti olla Hänelle mieluisia. Mitä sanoisi leipomon omistaja, jos kaveri leipoisi viinereitä, kun piti tehdä pullia? Olisiko hän tyytyväinen? Siksipä: Annetaan Jumalan olla kuka Hän on, myös evankeliumin! MO

TULEVIA TAPAHTUMIA

22/4 Retki Boråsiin. Lapsikuoro Solinan musikaali klo 14. Ilm. Minnalle.



Gräsvikenin leiripäivä to 26/4



9.30-16 Yhdessäoloa, poliisi Matias Hasselström puhuu turvallisuudesta. Sauna, Lähtö klo 9. H. 120kr, Ilm. Minnalle ja Mikolle



13/5 Suomalainen äitienpäivä klo 14 Lextorpin kirkolla.



Kansanlaulumessu ja äitienpäiväjuhla sekä kakkukahvit.



Seurakuntaretki to 31/5

Lysekil/Fjällbacka. H. 120kr.
Ilmoittautuminen Minnalle.



KESÄPÄIVÄ MAALLA (kevätkauden päättäjäiset)

To 14/6 14-17 Annikki
Keräsellä Grästorppissa.
Lähtö kirkolta klo 13.00



Luther tuli ja meni?

Viime vuonna vietimme uskonpuhdistuksemme 500-vuotisjuhlaa. En tiedä, missä määrin olit mukana joissakin Lutheria koskevissa tilanteissa tai jäikö mieleesi jotain tärkeää viime vuodelta. Joka tapauksessa toivon hartaasti, että tuo otsikon loppu ”ja meni” ei olisi totta.

Olen lueskellut syksyn ja talven aikana Lutherin galatalaiskirjeen selitystä. Vaikka niillä sivuilla ei tule niin selvästi esille Lutherin opetus kasteesta ja ehtoollisesta, olen iloinnut lukiessani noita sivuja, joissa Martti-tohtori selittää jae jakeelta, mitä Paavalilla oli mielessä, kun hän kirjoitti Galatian seurakunnille ja varoitti palaamasta Mooseksen lain orjuuteen (ympäri-leikkaus) ja keskittymästä muuhun, kuin mitä meille on Jumalan sanassa ilmoitettu.

Mitä vanhemmaksi olen tullut, sitä tärkeämmäksi ja rakkaammaksi minulle on tullut omat helmemme: kaste ja ehtoollinen. Kastekäsitksemme lepää vankalla pohjalla Jumalan sanassa. Kaste on armoa, Jumalan työtä eikä sitä saa uusida. Jumalan tekemää ei ihminen voi parannella, pilata sen kyllä voi.

Ehtoollinen on itselleni tärkeä. Tämän tästä kohtaan kysymyksen, milloin ja miten usein voi käydä ehtoollisella. Raamattu ei anna meille ehdotonta vastausta, mutta alkuseurakunnan käytäntö ja Jeesuksen omat sanat asetussanoissa viittaavat usein tapahtuvaan ehtoollisen viettoon (”aina kun te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.”) Siksi ei tarvitse tuntea millään tavalla syyllisyyttä siitä, jos käy

joka viikko tai useamminkin Herran pöydässä.

Ongelmamme ei siis ole siinä, että käymme usein ehtoollisella, päinvastoin. Mutta eräs seikka on syytä tässä ottaa esille. Meidän ongelmamme voi olla se, että tulemme Herran aterialle tavan vuoksi, kun toisetkin menevät jne. Kysymys on siis siitä, että ymmärrämmekö, mitä ateriaa nauttimaan me tulemme.

Ehtoollinen niin kuin kastekin tapahtuu syntien anteeksiantamiseksi. Siksi ei ole kyse mistään välipalasta, puhumatakaan ryypystä.

Kirkkomme on käynyt läpi suuren muutoksen, jossa ehtoolliselle tulija kävi viikolla pappilassa ripillä valmistautuen näin Herran pöytään. Ongelmana oli, mitä tehdä synneille, joita teki lauantain ja sunnuntaiaamun aikana. Olenko kelvollinen? Nyt olemme lähes toisessa ääripäässä, messua vietetään juhlistamaan yhdessäoloa, tuomaan lisäväriä tilaisuuteen. Sekään ei ole ihan oikein, mutta siitä enemmän toisella kerralla. Loppusana olkoon: ehtoollinen on vain syntisille, jos olet syntinen, tule! MO



Näin löydät meidät!

Mikko Ollilainen (pappi), 0520-472929

Minna Hellström (diakoni), — 472943

Riki Kuivalainen (srk-avustaja 3/4-)

Kimmo Tuomaala (kirkkomuusikko) —472952

Sähköposti: etunimi.sukunimi@svenskakyrkan.se

Kotisivu: www.svenskakyrkan.se/trollhattan/lextorp



Kesän tullen

Kesällä haluaisin maata nurmikolla ja kuunnella kärpästen ja kimalaisten pörräämistä ympärilläni. Haluan kuulla peipon pirteää viserrystä ja mustarastaan huilua kuusenlatvasta.

Kesällä haluan istua lepotuolissa laiturilla ja kuunnella kuinka vieno tuulenviri liplattaa veneen laitaa ja laiturin reunoja vasten.

Kesällä haluan katsella pieniä ahvenia, jotka parveilevat järven rannassa ja etsivät jotain suuhunsa järvenpohjasta.

Kesällä kuuntelen saunan kiukaan kihinää ja katselen kuinka hikipisarat tippuvat otsalta ja käsivarsista alalauteelle.

Kesällä menen mansikkaan ja etsin kaikkein mehevimmät ja punaisimmat mansikat, jotka pistelen sitten poskeeni vaniljajäätelön kanssa tai mansikkakakun koristuksina. Parhaat syön mansikkamaalla!

Kesällä käyn ainakin kerran mustikassa ja hätistelen noita aina ahkeria hyttysiä loi-

tommaksi. Kotona teen mustikkarahkaa ja nautin Pohjolan herkuista.

Kesällä poimin makoisimmat vadelmat omista puskista, käyn poimimassa sieniä ja kaivan omia perunoita kasvimaasta...

Kiitos, Herrani, Pohjolan valoisasta kesästä!

***”Jo joutui armas aika ja suvi suloinen,
kauniisti joka paikkaa koristaa kukka-
nen. Nyt siunaustaan suopi taas lämpö
aurion, se luonnon uudeks luopi sen
kutsuu elohon.”***

